

Vojta Ulčík – přední řada, první zleva

VODNÍ PÓLO JE KRÁSNÝ SPORT, POTŘEBOVAL BY JEN VÍCE MLADÝCH

Vojtěch Ulčík je sedmnáctiletý chlap jako hora. A když jsem se dozvěděl, že už osm let hraje vodní pólo, rozhodl jsem se, že by stálo za to si o tomto specifickém a zajímavém sportu povědět něco více.

Vodní pólo je hodně specifický sport, jak ses k němu dostal?

Už jako malý jsem hodně tíhnul k vodě a k plavání obecně. A protože jsem byl navíc jako osmileté dítě mohutné postavy, na vodní pólo jsem se vyloženě hodil. S prvotní myšlenkou dát mě na tento sport přišli rodiče. Šel jsem na pár prvních tréninků, chytlo mě to a dělám to už v podstatě osm let.

Jak si v té době vodní pólo vedlo v očích veřejnosti? Je teď pólo známější, než před osmi lety, kdy jsi začínal?

Řekl bych, že je to pořád stejné. Je to nesmírně zajímavý sport, ale pravdou je, že asi není pro všechny, a to jak pro potenciální hráče, tak diváky. Na to, že Olomouc hraje mezi osmi prvoligovými týmy v republice, je to dost bída. Vodní pólo se dlouho-

době potýká s nedostatkem mladých kluků, kteří by u něj dlouhodobě vydrželi. Přece jen, je to tvrdý sport, a málokdo vydrží tréninkový záprah delší dobu. Pravdou je, že se teď povedlo nabrat hodně mladých kluků ze škol. Uvidíme ale, jak dlouho jim to vydrží.

Vidíš, to jsi mě přivedl na další otázku, odkdy se může vodní pólo hrát?

No, předně je důležité naučit se dobře plavat, až pak se na to můžou nabalovat další dovednosti potřebné k vodnímu pólu. Plavat se může člověk naučit už v útlém věku, a pak není problém se zaměřit třeba už kolem těch osmi let právě na vodní pólo. Přibližně první dva roky je těžiště

tréninku zaměřeno na plavání, pak už se pomaličku začíná i se soutěžemi a podobně.

Pojdme si povědět něco k pravidlům. V kolika lidech se vlastně vodní pólo hraje?

Hraje se v šesti lidech plus brankář, s tím, že na břehu můžou být náhradníci na střídání. Ono se to nezdá, ale je to velice náročné, takže do hry se zapojí i ti, co na začátku stojí na břehu. U mužů se hraje čtyřikrát osm minut, u dorostenců čtyřikrát sedm minut a u žáků čtyřikrát šest minut. A i těch šest minut je opravdu makačka. Hřiště má na šířku dvacet metrů, tak si představte, že plavete pořád tam a zpátky, a ještě musíte hrát s balónem, svádět souboje s protihráči a podobně. Já bych mohl být ještě starší dorostenec, protože ještě nemám osmnáct let, ale protože je nás opravdu málo, nastupují i za muže.

Každý hráč má určitě svoji roli...

Ano, vzadu všechno jistí brankář. Před ním je zadák, poté dva obránci, dvě křídla, a jeden centr, což je hlavní útočník. Zatímco obránci jsou obyčejně chlapi jako hory, útočníci jsou mrštnější a rychlejší. U nás v týmu role často točíme, protože je nás málo. Nicméně, nejvíce hrají na pozici pravého obránce a pravého křídla.

Kolik padne za zápas branek?

V průměru na každé straně přibližně deset, ale hodně záleží na tom, jaká dvě mužstva proti sobě zrovna nastoupí.

Co se týče vybavení, tak tam to asi nebude finančně náročný sport...

Je pravda, že téměř jediné, co k vodnímu pólu nutně potřebujete, jsou speciální plavky, které vydrží i několik let, a stojí něco kolem tisíce korun. Plavky musí být odolné a musí dobře držet, protože vodní pólo je kontaktní sport. Dokonce se hráčům před každým zápasem kontroluje, zda-li mají všichni dobře ostříhané nehty. Není nic příjemného, být pak podrápaný od soupeře, protože zanedbal manikúru. (směje se)

Co plavecké brýle?

Ne, ty být právě nemůžou. Kdyby někdo dostal balónem přímo do nich, nemuselo by to dobře skončit. Jediné, co ještě máme, jsou plavecké čepice s chrániči na uši. Ty vlastně fungují jako dresy, abychom byli ve vodě dobře rozpoznatelní.

Mluvil jsi o balónu, k jakému jinému se dá přirovnat?

Řekl bych, že nejbližší má asi k volejbalovému míči, s tím, že má na sobě takové jemné vroubky, aby se pólístům lépe držel. Kdyby byl úplně hladký, ve vodě bychom ho pořádně nemohli držet.

Jaká soutěž se vlastně v Olomouci hraje?

V Česku fungují dvě ligy, první a druhá. V té první, mezi osmi týmy, figuruje i Olomouc.

Nikdo z hráčů v Olomouci není profík, neživí se tím. Každý hráč má svou práci nebo chodí do školy, vodnímu pólu se věnují jen ve volném čase. O to větší to úspěch, že se Olomouc drží vprostřed tabulky první ligy.

Jak to vypadá s olomouckým vodním pólem do budoucna?

Vše mají teď v rukou mladí. Pokud vydrží, nebo natáhnou další kluky, kteří budou mít o tento sport zájem, bude to dobré. V opačném případě se obávám, že se vodní pólo v Olomouci pořád bude pohybovat na hraně úpadku. Tak snad to dobře dopadne, je to krásný sport, všestranný, a pro mladé sportovce ideální.

rozhovor připravil Jakub Wittka

STROMY SVOBODY

Nadace Partnerství, ve spolupráci s organizacemi jako Post Bellum, Česká rada dětí a mládeže, Sokol, Svaz měst a obcí a dalšími, spustila kampaň Stromy svobody 1918 -2018. U příležitosti 100. výročí vzniku Československa probíhá pátrání po Stromech svobody vysazených v letech 1918, 1919 na počest republiky a k připomínce svobody a demokra-

cie. Účastníci projektu hledají také stromy, které obce vysadily při stejné příležitosti např. v letech 1928, 1945, 1968 atd. Cílem je objevit alespoň symbolických 1918 Stromů svobody. Kromě toho chtějí pořadatelé podpořit vyhlášení stromů za památné a jejich odborné ošetření. Vyvrcholením pak bude celorepubliková výsadba nových Stromů svobody, pro kterou ve spolupráci se společností Arboeko bude poskytnuto 100 sazenic vzrostlých lip.

V současné době kampaň probíhá tak, že kdokoliv ví o nějakých takových stromech, může je zaregistrovat na www.stromysvobody.cz. Tam jsou místa, kde stromy rostou, vyznačena v mapě a po rozkliknutí se zobrazí informace o okolnostech jejich vysazení, případně i fotografie.

Najdete zde už také dvě skrbeňské lípy, a to Lípu svobody vysazenou vedle kostela v roce 1919 a Lípu republiky vysazenou za školou v roce 1998.

SENIORKLUB DESETILETÝ

V pátek 24. listopadu se v Obecním sále konala slavnostní schůze skrbeňských seniorů a jejich hostů. Důvodem jejího konání bylo 10. výročí vzniku současného Seniorského klubu Skrbeň.

Kromě členů seniorského klubu se schůze zúčastnili starosta obce, za krajskou radu seniorů její předsedkyně paní Milena Hesová, jednatelka paní Vlasta Ondrušková a paní Jaroslava Pechová, dále předseda spolku vesnických klubů seniorů, člen rady KRS a předseda seniorů ze Senice pan Květoš Pytlíček, pan Vladimír Krušina za spolek vojenských důchodců, zástupci Sboru dobrovolných hasičů Skrbeň a spolku Skrbeňáček, členové seniorského klubu z Těšetic, Křelova a Příkaz.

Desetiletou činnost seniorského klubu shrnula ve svém projevu jeho předsedkyně paní Marta Studená:

„V prvé řadě musím předeslat, že jsme pouze navázali na tradici klubu důchodců, který již v naší obci existoval, a založily ho naše maminky. Z klubu, který již tady byl, je paní Spurná Vlasta, Pallová a Krajičková, které se s námi stále schází. Na práci tehdejšího klubu se nejvíce podíleli paní Smětáková, Morávková, Spurná, Koloušková a pan Spáčil. V roce 1996 uspořádaly bramborové hody a bramborové hody daly vznik a pokračování v práci i nám mladším seniorům. Na nápad s bramborovými hody nás přivedl pan starosta Spurný, který si na předešlé rád zavzpomínal.

V té době jsme chodily cvičit do školní tělocvičny a tak slovo dalo slovo a obnovily jsme náš senior klub.

První schůzky se konaly díky naší paní ředitelce školy ve školní jídelně. Tam jsme měli přednášky lékařské, o zahrádce, učili se aranžovat adventní věnce, navařili jsme tam vzorky pro diabetiky jak se správně stravovat a díky pochopení dodnes tam pečeme perníčky pro děti ke stromečku. Později nám bylo nabídnuto se scházet na domě služeb. V začátku nás bylo přes 60, ale a k dnešnímu dni je nás 42. Čas je neúprosný, několik členů zemřelo a kvůli nemoci a protože do schodů se jim za námi na schůzky špatně chodí mezi nás již nechodí, i když vždy mezi nás rádi chodili. Nenecháváme je ale v zapomnění. Vždy na jejich narozeniny si na ně vzpomeneme malým dárečkem a naše návštěva je potěší.

Za těch několik let je za námi hodně práce. Byli jsme na 34 zájezdech, uspořádali jsme 16 výstav, na kterých jsme ukázali, co všechno je ukryto a jaké poklady každá z nás doma schovává. Byly to staré kuchařky, babiččina kuchyně, hrníčky, hodiny, jaké jsme byly nevěsty, pan Holeček nám dal na výstavu své obrazy, byly to výstavy k velikonocům i vánocům. Uspořádali jsme 14 tanečních odpolední, na jaře je to MDŽ a v prosinci mikulášská. Sportovního ducha jsme ukázali na třech olympiádách u nás, kde v prvním

roce bylo 8 družstev v příštím roce už se počet zvýšil na 13, ale v roce 2013 jsme museli hry přesunout na sál, protože nám napadly kroupy, ale i tak sportovní duch seniorů byl jako vždy velký. Zúčastnili jsme se také dvakrát krajských sportovních her, kde jsme se umístili v minulém roce na čtvrtém a letos na třetím místě. Sportovat jezdíme i do Choliny na jejich sportovní odpoledne. Tři naši muži - pan Bodlák, Sládek a Staněk spolu s dalšími sportovci se účastnili Republikových a mezinárodních sportovních her v Plzni, kde družstvo vybojovalo krásné druhé místo v republikových i mezinárodních hrách. Pořádali jsme různé kurzy, na schůzky se vždy snažíme pozvat někoho zajímavého. Měli jsme tady malíře Vojkůvku, reportéra čs. rozhlasu pana Kobzu, několikrát byla beseda s Jaruškou Pechovou, besedovali s námi pan Pytlíček, pan Vaca a mnoho dalších zajímavých hostů. V roce 2011 jsme ve spolupráci se školou uspořádali turnaj v člověče nezlob se.

Stále se scházíme k pravidelnému cvičení dvakrát týdně, na podzim začínáme jezdit hrát do Olomouce bowling, jednou za rok uspořádáme obecní turnaj v bowlingu, kam pozveme paní učitelky z MŠ A ZŠ, Skrbeňáček, družstvo pana Jandy, hasiče a všichni mladí musí nám přiznat, že nepatříme do starého železa a musí s námi tvrdě zápolit. Máme i reprezentační družstvo v bowlingu pod vedením pan Ivana Aua, jsou to Mila Auová, Jana Bodláková a Vladimír Bodlák kteří se pravidelně účastní turnajů vyhlášených pro seniory Olomoucka. Z každého turnaje vozí první místo. V létě se jezdí na kolech po Litovelském Pomoraví a do okolí obce.

Naše seniorky nacvičily již několik vystoupení jak sportovní tak i taneční. Na obecním plese zahajovaly nejprve s polonézou a pak s krásným valčíkem. Letos na babičku roku nacvičily s mladenci z církevního gymnázia bábinčin maršovský valčík. Na prvním ročníku

babičky roku byla naše paní Pallová vyhlášena nejstarší babičkou roku. V roce 2016 jsme se přihlásili do soutěže o nejlepší klub roku pořádanou Nadací Charty 77 a byla nám udělena cena Senior klub roku 2016 v kategorii nejlepší klub roku.

Vypočítávat tady všechny naše aktivity za uplynulá léta by bylo na hodně dlouho. Možná za nás hovoří i to, že k nám na naše akce jezdí rádi i ostatní senior kluby a my zase na oplátku jezdíme se pobavit k nim.

Za náš největší úspěch považujeme, že jsme se nevzdali našeho snu a cvičící stroje venku již nejsou snem ale skutečností. Za to musíme poděkovat všem, kteří se na tom podíleli a snad pod heslem „jsme jedna rodina, proto cvičí celá dědina“ je to nejen pro seniory, ale pro všechny generace.

Naší největší bolestí je, že nemáme vlastní místnost, kde bychom se scházeli a hlavně kde by za námi mohli přijít i méně pohybliví seniory a tak udržovat kontakt a přijít si jen tak popovídat při čaji. Vždyť všichni víme, že samota je někdy těžká. Nemáme kde si vystavit naše diplomy vystavit alba s fotkami ocenění.

Na závěr bych chtěla poděkovat celé partě obětavých děvčat, které vždy ochotně přijdou pomoci při každé akci a pro dobro našeho klubu. “

• • • • •

Vydává obec Skrbeň
se sídlem Na Návisi 2, Skrbeň,
IČO 00635693,
ev. číslo - MK ČR E 10057
e-mail: obec@skrben.cz
www.skrben.cz
Skrbeň, prosinec 2017

Skrbeňský Advent 2017

Neděle 3. prosince

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU
ZAHRADA MATEŘSKÉ ŠKOLY, od 16:00 hod.

Sobota 9. prosince

PROMÍTÁNÍ FILMU ANDĚL PÁNĚ 2
OBECNÍ SÁL, 16:30 hod.
POŘÁDÁ SKRBEŇÁČEK

Neděle 10. prosince

VARHANNÍ KONCERT
V KOSTELE SV. FLORIÁNA, 16:00 hod.
MČA. JAN BERNÁTEK

Neděle 17. prosince

PETROF PIANO TRIO
DŮM SLUŽEB, 18:00 hod.

